

॥ ४६ ॥ पापात्मायं वध्यतां मत्तोद्यवधंप्राप्नोतु ॥ यतो घर्माति चातकस्य मेघदर्शनमिव वधार्थमस्य दर्शनं मम चिरं काक्षितं ॥ स्तोककस्येति पाठेऽपि चातकस्येत्येवार्थः ॥ स्तोक
कश्चातकः समावित्यमरात् ॥ ४७ ॥ प्रतिशृणोमि प्रतिजाने न चिरादित्यस्य शीघ्रमित्यर्थकस्यारावणमित्यादिना न्वयः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ राज्यनाशादिकृतं घोरं दुःखं मा
नसं प्राप्तं निरयोपमो यातनोपमः क्लेशः कायक्लेशश्च प्राप्तः ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ दृष्टिविषस्य दर्शनमात्रेण संहारकरमहाविषवतः सर्पस्य दृष्टिप्राप्तो मनुष्य इव न

लक्ष्मणं परिवार्यैवं तिष्ठध्वं वानरोत्तमाः ॥ पराक्रमस्य कालोऽयं संप्राप्तो मे चिरेप्सितः ॥ ४६ ॥ पापात्मायं दशग्रीवो वध्यतां पापनिश्चयः ॥
काक्षितं चातकस्येव घर्माति मेघदर्शनं ॥ ४७ ॥ अस्मिन्मुहूर्ते न चिरात्सत्यं प्रतिशृणोमिवः ॥ अरावणमरामं वाजगद्भक्षयवानराः
॥ ४८ ॥ राज्यनाशं वनेवासं दंडके परिधावनं ॥ वैदेत्याश्च परामशोरिक्षोभिश्च समागमं ॥ ४९ ॥ प्राप्तं दुःखं महद्वोरं क्लेशश्च निरयोपमः ॥
अद्य सर्वमहंत्यक्ष्ये निहत्वा रावणं रणे ॥ ५० ॥ यदर्थं वानरसैन्यं समानीतमिदं मया ॥ सुग्रीवश्च कृतो राज्ये निहत्वा वालिनं रणे ॥ ५१ ॥ य
दर्थं सागरः क्रांतः सेतुर्बद्धश्च सागरे ॥ ५२ ॥ सोऽयमघरणे पापश्च क्षुर्विषयमागतः ॥ चक्षुर्विषयमागम्य नायं जीवितुमर्हति ॥ ५३ ॥ दृ
ष्टिं दृष्टिविषस्येव सर्पस्य ममरावणः ॥ यथा वावैन ते यस्य दृष्टिं प्राप्नो भुजंगमः ॥ ५४ ॥ सुखं पश्यथ दुर्धर्षायुद्वं वानरपुंगवाः ॥ आसी
नाः पर्वताग्रेषु ममेदं रावणस्य च ॥ ५५ ॥ अद्य पश्यंतुरामस्य रामत्वं मम संयुगे ॥ त्रयो लोकाः सगंधर्वाः सिद्धगंधर्वचारणाः ॥ ५६ ॥ अ
द्य कर्म करिष्यामि यलोकाः सचराचराः ॥ सदेवाः कथयिष्यंति यावद्भूमिर्धरिष्यति ॥ ५७ ॥ एवमुक्त्वा शितैर्बाणैस्तप्तकांचनभूषणैः ॥ आ
जघान रणे रामो दशग्रीवं समाहितः ॥ ५८ ॥ तथा प्रविद्धैर्नाराचैर्मुशलैश्चापिरावणः ॥ अभ्यवर्षत्तदारामंधाराभिरिव तोदयः ॥ ५९ ॥

रावणो जीवितुमर्हति ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ रामस्य रामत्वं त्रीन् लोकान्सर्विदेवान्धर्मेण सत्येन शौर्येण च रमयतीत्यन्वर्थं रामत्वं ॥ तदुचितकर्माद्य करिष्यामीति भावः ॥ ५६ ॥ याव
द्भूमिर्धरिष्यति प्राणिनस्तावद्यन्मे कर्म सचराचराः सदेवा लोका जनाः कथयिष्यंति तादृशं कर्म करिष्यामि ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥